

DUMITRU Nicolae S. (19 iulie 1931, Timișoara) – sociolog; prim-vicepreședinte al F.S.N. în iunie 1990

A fost unul dintre participanții la ședința din 11 iunie 1990 în care s-a decis eliberarea Pieței Universității. Conform mai multor versiuni, este cel care a primit sarcina de a-i organiza și a-i aduce în Piață pe muncitorii de pe platformele bucureștene, într-o contra-manifestație care să curețe zona.

Spre deosebire de mulți dintre liderii post-decembriști, D.N. nu s-a remarcat înainte de Revoluție printr-o carieră notabilă în partid, deși a fost un membru devotat al acestuia și al doctrinei comuniste. În anul 1953 și-a luat licența în psihologie-pedagogie la București, pentru ca în anul 1960 să termine un doctorat în filozofie-sociologie la Leningrad¹. Pe baza acestor calificări, a devenit profesor de marxism-leninism, mai întâi la Institutul Politehnic, apoi la Institutul de Construcții (1970) și la Facultate de Filozofie. În anii '70 a fost membru în grupul de apropiați ai lui Miron Constantinescu, din cadrul Laboratorului de sociologie coordonat de acesta. Publică, între altele, poate cea mai importantă lucrare a sa, *Magistrala progresului istoric. Biosferă și socio-sferă: continuitate și salt* (1975). Anii '80 l-au găsit în relații apropiate cu Ion Iliescu, de unde și evoluția sa post-decembristă.

După evenimentele revoluționare din decembrie 1989 a ajuns membru și prim-vicepreședinte al Frontului Salvării Naționale (F.S.N.). În februarie 1990, atunci când se formează Consiliul Provizoriu de Uniune Națională (C.P.U.N.), D.N. este ales membru în Biroul Executiv al acestui organism provizoriu de conducere a României din partea F.S.N.² Din această postură a fost desemnat și membru al Comisiei centrale de anchetă alcătuită de C.P.U.N. pentru cercetarea evenimentelor de la Târgu Mureș din martie 1990³. Începând cu 8 aprilie 1990 a fost vicepreședinte al F.S.N.⁴, iar la alegerile din mai 1990 a fost ales deputat de Constanța din partea acestei formațiuni. S-a remarcat drept unul dintre promotorii liniei dure a F.S.N., fiind puternic implicat în evenimentele din iunie 1990. De altfel, el a fost autorul celebrei formule „lider de paie”, în ceea ce îl privește pe Petre Roman⁵. În mod ciudat

---

¹ *Personalități publice-politice, 1989-1992*, Editura Holding Reporter, București, 1993, p. 69.

² Iulia HUIU, Dan PAVEL, „Nu putem reuși decât împreună”. *O istorie analitică a Convenției Democratice: 1989 – 2000*, Editura Polirom, Iași, 2003, p. 40.

³ Domnița ȘTEFĂNESCU, *Cinci ani din istoria României. O cronologie a evenimentelor: decembrie 1989 – decembrie 1994*, Editura Mașina de scris, București, 1995, p. 57.

⁴ *Ibidem*, p. 59.

⁵ Petre ROMAN, *Mărturii provocate – Convorbiri cu Elena Ștefci -*, Editura Paideia, București, 2002, p. 15.

însă, după validarea ca deputat la 18 iunie 1990, a fost ales să facă parte din *Comisia parlamentară de anchetă instituită în vederea cercetării evenimentelor petrecute în zilele de 13-15 iunie 1990*⁶. În legislatura 1990 – 1992 a fost și liderul grupului parlamentar F.S.N. din Camera Deputaților.

A fost unul dintre cei mai activi susținători ai taberei Iliescu pe parcursul luptelor interne care au dus la scindarea F.S.N. în martie 1992, atrăgându-și apelative dintre cele mai dure, cum este cel de specimen din „fauna bișniței politice”⁷. Deși „în campania electorală pentru alegerile din 27 septembrie 1992 D.N. se dovedește unul din purtătorii de stindard”⁸ ai F.D.S.N. (aripa Iliescu a F.S.N.), în mod cu totul surprinzător nu s-a regăsit pe lista parlamentarilor în legislatura 1992 – 1996. Iese apoi din circuitul public.

Dan Drăghia

---

⁶ http://www.cdep.ro/pls/parlam/structura_gprs.mp?idm=120&leg=1990, accesat la data de 24.04.2010.

⁷ Domnița ȘTEFĂNESCU, *op. cit.*, p. 132.

⁸ *Personalități publice-politice, 1989-1992*, Editura Holding Reporter, București, 1993, p. 69.